

РЕШЕНИЕ

№ 14247

гр. София, 25.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 06.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3899**
по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производство по реда на Данъчно - осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „Ивис –Проектиране и дизайн“ ООД, ЕИК:[ЕИК], чрез адвокат И. П., против Решение № ПИ – 103/29.03.2024 г. на директор на ТД на НАП – С., с което е отменено Разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. № С.-035-0027322/01.03.2024 г., издадено от Д. Д., на длъжност главен публичен изпълнител в ТД на НАП, по изпълнително дело № 22150016352/2015 г., образувано срещу жалбоподателя, като незаконосъобразно.

С жалбата се иска, оспореното решение да бъде прогласено за нищожно или алтернативно за незаконосъобразно, като издадено от некомпетентен орган, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неспазване на законоустановената форма и в противоречие с материалноправните разпоредби. Излага подробни съображения за неправилно посочване на правната квалификация на производството, тъй като нормата на чл. 266 от ДОПК не дава право на публичния изпълнител да обжалва сам действията си. Оспорва се наличието на правното основание по чл. 99, ал. 1, т. 1 АПК, доколкото не е нарушен принципа за прилагане на абсолютна погасителна давност като законосъобразност. Позовава се на изтекла погасителна давност. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателя, чрез адвокат П., поддържа жалбата. Сочи, че с оспореното решение са върнати в списъка на данъчните задължения на жалбоподателя суми за лихви, които са погасени с пет годишна давност. Мотивите за издаване на решението са свързани с прекъсване на давността, която е осъществена чрез извършване на публична продажба, която е била отменена от

съда. Твърди, че липсва прекъсване на давностния срок, поради което сумата следва да бъде отписана като погасена давност. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на разноски, съобразно представен списък.

Ответникът Директор на ТД на НАП – С., чрез процесуалния си представител юрисконсулт К., счита жалбата за недопустима, поради което да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представя Писмени бележки

Съдът, като разгледа становищата и възраженията на двете страни и след преценка на събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

По допустимостта

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Производството пред директора на ТД на НАП е иницирано във връзка с предложение за възобновяване на производство с изх. №53-00-1976#б/20.03.2024 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“ относно Разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ с изх. №0240022-035-0027322/01.03.2024 г., издадено от Д. Д., на длъжност главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, по изпълнително дело №22150016352/2015 г., образувано срещу „Ивис - проектиране и дизайн“ ООД.

Образувано е изпълнително дело №22150016352/2015 г. срещу „Ивис - проектиране и дизайн“ ООД за принудително събиране на публични държавни вземания. Във връзка с обстоятелството, че не са погасени в срока за доброволно изпълнение, с Постановление изх. №0230022-022-0049255/13.07.2023 г., публичният изпълнител е пристъпил към обезпечаване на задълженията, чрез налагане на възбрана върху недвижим имот, собственост на длъжника, а именно апартамент №27, находящ се в [населено място], [улица], на трети етаж, заедно с партера на[жк], кота т5.76 метра, със застроена площ 105.00 кв. м и разпределение на помещения, както следва: всекидневна с кухненски бокс, две спални, две бани с тоалетни и две тераси. Действията по принудително изпълнение са продължени, като на 19.10.2023 г. е извършен опис на възбранената вещ, обективиран в Протокол с изх. №С.-028-000325/19.10.2023 г. Впоследствие, след постъпване на Удостоверение за данъчна оценка с вх. №С.-[ЕГН]/20.10.2023 г. е издадено Разпореждане с изх. №С.-104-0001515/26.10.2023 г., с което е определена и окончателна оценка на недвижимия имот. На 29.12.2023 г. е изпратено Писмо с изх. №0230022-160- 0000311/29.12.2023 г. до длъжника, с което същият е уведомен, че съгласно чл. 45, ал. 3, във връзка с ал. 7 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ и чл. 83, ал. 5 от Правилника за прилагане на ЗДДС, следва да упражни правото си на избор, като собственик на недвижим имот, подлежащ на продажба по реда на ДОПК, дали продажбата на недвижимия имот да бъде освободена или облагаема с данък. На основание чл. 251 и следващи от ДОПК органът по принудително изпълнение е организирал тръжна процедура.

Със Съобщение за продажба чрез търг с тайно наддаване изх. №С.-111-0003468/23.11.2023 г. е насрочена първа продажба, за която не са постъпили предложения.

Със Съобщение за продажба чрез търг с тайно наддаване изх. №С.-111-0000081/16.01.2024 г. е насрочена втора по ред продажба на гореописания недвижим имот, на стойност, представляваща 75% от първоначална тръжна цена, като с Протокол за провеждане на търг с тайно наддаване №С.-102-0000335/21.02.2024 г., е обявен за купувач участникът предложил най-висока сума, в

размер на 86 250,00 лв. /осемдесет и шест хиляди двеста и петдесет лева/.

На 22.02.2024 г. по сметката за принудително събиране на НАП е постъпила сума в размер на 17 250,00 лв. /седемнадесет хиляди двеста и петдесет лева/, представляваща депозит за участие в търга, преведена от купувача.

На 23.02.2024 г. е постъпило Уведомление с вх. №С.-0-0100134/23.02.2024 г., от което е установено, че спечелилото търга лице е запознато, че продажната цена е с включен данък добавена стойност /ДДС/. Доплащането до пълния размер на предложената от спечелилия купувач цена, в размер на 69 250,00 лв. /шестдесет и девет хиляди двеста и петдесет лева/, е постъпило по сметката на НАП на 27.02.2024 г.

От името на „Ивис - проектиране и дизайн“ ООД е подадено възражение за изтекла давност с изх. №0240022-000-0095802/22.02.2024 г. относно задължения по Ревизионен акт /РА/ №[ЕГН]/24.04.2014 г., на основание чл. 171, ал. 2 от ДОПК. В отговор е издадено Разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение изх. №С.-035-0027322/01.03.2024 г., с което задължения, представящи лихва по РА №[ЕГН]/24.04.2014 г. за период 01.01.2013 г. - 31.07.2013 г. са погасени на основание чл. 171, ал. 2 от ДОПК, като последното е връчено на дружеството по електронен път на 06.03.2024 г.

С предложение за възобновяване на производство с изх. №53-00-1976#6/20.03.2024 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“ е направено искане за възобновяване на производството по реда на чл. 266 и сл. от ДОПК, във връзка с чл. 99 от АПК, във връзка с §2 от ДР на ДОПК, с предмет на разглеждане Разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. №С.-035-0027322/01.03.2024 г., издадено от Д. Д., на длъжност главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, по изпълнително дело №22150016352/2015 г., образувано срещу „Ивис - проектиране и дизайн“ ООД, с което производството е частично прекратено за вземания в размер на 32 020,70 лв. /тридесет и две хиляди двадесет лева и седемдесет стотинки/, представляващи лихви по РА №[ЕГН]/24.04.2014 г.

Директорът на ТД на НАП – С. в мотивите на решението си се е позовал на разпоредбата на чл. 99, т. 1 от АПК, във връзка с § 2 от ДР на ДОПК и е достигнал до извода, че при издаване на Разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. №С.-035-0027322/01.03.2024 г., са нарушени изискванията за законосъобразността му, изразяващи се в противоречие с материалноправните разпоредби, касаещи прилагането на погасителната давност. Приел, че са извършени действия по принудително изпълнение преди изтичането на давностния срок по чл. 171, ал. 2 от ДОПК за вземанията представляващи лихви по РА №[ЕГН]/24.04.2014 г., като издаването на процесното разпореждане за частично прекратяване на производството по принудително изпълнение е предходило извършването на разпределение на постъпилите в резултат на проведения търг суми, поради което го е отменил и е върнал изп. Дело № №22150016352/2015 г. по описа на ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, на публичен изпълнител, за изпълнение на указанията дадени в решението. Решението е връчено на жалбоподателя на 08.04.2024 г. по електронен път. Оспорено е и по съдебен ред с жалбата, по която е образувано настоящото дело.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства, съдът по искане на жалбоподателя е допуснал изслушване на съдебно-счетоводна експертиза. От заключението на експерта се установява, че лихви със срок за плащане до 31.12.2017 г., с изтекла 5-годишна погасителна давност са на обща стойност 64 992,59 лв.

На база данните от Справка за задълженията към дата 07.03.2024 г. и включените суми, като подлежащи на разпределение от публичен изпълнител, вещото лице установи следните лихви, със

срок за плащане преди 01.01.2014 г., т.е. 10-годишната погасителна давност е започнала най-късно от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, и такива са всички със срок за плащане до 31.12.2013 г.

Общата стойност на сумите с изтекла абсолютна 10-годишна погасителна давност е: 1087,16 лв. След приспадане лихвите с изтекла абсолютна 10-годишна погасителна давност по чл. 171, ал. 2 от ДОПК, задълженията на дружеството ще бъдат в размер на: по главници - 18 542,56 лв. и лихви -- 73 909,14 лв. или общо в размер на 92 451,70 лв.

Съдът кредитира заключението на вещото лице в съвкупност с останалите доказателства по делото, като обективно и безпристрастно дадено и неоспорено от страните.

По приложимото право.

Съгласно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма и спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването му.

От събраните по делото доказателствата съдът констатира, че директор на ТД на НАП издал оспореното решение, е формиран в противоречие с правилата на материалния закон и последното е нищожен акт като издаден от некомпетентен орган.

Актовете по чл.226 от ДОПК, които се издават от публичния изпълнител, включително и тези за прекратяване на производството по принудително изпълнение, са част от производството по принудително изпълнение и са изключени, съгласно чл. 21, ал. 5 АПК от кръга на индивидуалните административни актове по смисъла на АПК, като по отношение на тях е предвидено специално производство за защита по реда на чл. 266 - чл. 268 ДОПК.

Поради това, въпреки препращащата норма на § 2 от ДОПК (посочена като основание в решението), възобновяването на производства по издаване на административни актове по реда на глава седма от АПК е неприложим процесуален способ за производствата по принудително изпълнение по ДОПК. Действията на публичния изпълнител по образувано изпълнително дело не са нито индивидуални, нито общи административни актове по смисъла на чл. 21 от АПК, респ. чл. 65 от АПК, а действия, които се извършват в производство по принудително изпълнение на публични вземания, за които не е предвидено производство за възобновяване, а само обжалване по реда на глава 27 "Защита срещу принудително изпълнение" от ДОПК.

Нещо повече, с оглед разпоредбата на § 2 от ДР на ДОПК, според която за неуредените с този кодекс случаи се прилагат разпоредбите на АПК и ГПК, би трябвало в случая да се търси сходното производство. Ако се приеме, че е налице неуреден случай или празнота в закона по отношение на възможността за евентуална проверка на правилността на постановеното прекратяване, то следва да намерят приложение правните норми, уреждащи сходни обществени отношения, а тези норми предвиждат възможност за осъществяването на съдебен контрол по оспорване от вискателя в производството по принудително изпълнение. Сходно производство във връзка с това по оспорване на постановено от публичния изпълнител прекратяване е това по чл.294 от АПК и по чл.435 от ГПК.

Ето защо, решението, с което на основание чл.99, т.1 от АПК е отменено разпореждане на публичен изпълнител за частично прекратяване на производството по принудително изпълнение, водено срещу дружеството „Ивис – Проектиране и дизайн“ ООД е постановено при липса на компетентност от страна на издалия го орган и при съществено нарушение на закона, което е толкова съществено, че прави решението нищожно.

За нищожността на акта съдът следи служебно, макар, че в случая в жалбата има изрично възражение в тази насока.

За пълнота на изложеното съда счита, че следва да отбележи, че споделя възражението в жалбата по отношение на твърдението, че е изтекла погасителната давност.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок, а съгласно ал. 2 на чл. 171 от ДОПК с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено.

Давността за публичните задължения е разписана в чл.172 на ДОПК, според алинея първа на който давността спира: 1.когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година; 2.когато изпълнението на акта, с който е установено вземането, бъде спряно - за срока на спирането; 3. когато е дадено разрешение за разсрочване или отсрочване на плащането - за срока на разсрочването или отсрочването; 4. когато актът, с който е определено задължението, се обжалва; 5. с налагането на обезпечителни мерки; 6. когато е образувано наказателно производство, от изхода на което зависи установяването или събирането на публичното задължение. Според алинея втора давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение; ако актът за установяване бъде отменен, давността не се смята прекъсната.

При настъпване на някое от основанията по чл.172, ал.1 ДОПК за спиране на давността давностен срок не тече. С отпадане на основанията за спиране давностният срок се възобновява, като продължава да тече неизтеклата до момента на спирането част от него. Периодът на спиране на давността не се включва в срока на давността т.е. с него тя се удължава. След отпадане на основанията за спиране давностният срок се допълва с период от време, равен на разликата между целия срок на давността и изтеклото време до нейното спиране.

Видно от доказателствата по делото е, че задълженията на дружеството са възникнали след извършена ревизия на "ИВИС-ПРОЕКТИРАНЕ И ДИЗАЙН" ООД е издаден Ревизионен акт № [ЕГН]/24.04.2014 г. от ТД на НАП С., с който са установени задължения на дружеството за невнесен в срок ДДС за периода м. 04.2012 г. - м. 07.2013 г. и лихви по тях, и лихви върху авансов корпоративен данък, както следва; ДДС: 44 184,57 лв., лихви-ДДС: 5 257,70 лв. и лихви-КД: 232,88 лв.

Образувано е изпълнително дело за събиране на задължения на жалбоподателя с № 22150016352 / 2015 г. с публичен изпълнител Д. Д..

С Решение № 25794/03.12.2024 г. постановено по адм. дело № 8357/24 г., по описа на АССГ, I отделение, 19 състав е отменено Решение № ПО-234/31.07.2024 г. на и.д. директор на ТД на НАП, [населено място], с което е оставена жалбата на дружеството срещу действия по изпълнението на публичния изпълнител при ТД на НАП С. по изпълнително дело № 22150016352/2015 г. В мотивите на посоченото решение изрично е посочено, че решението на Директора на ТД на НАП, [населено място] и действията на публичния изпълнител, извършени след 15.01.2024 г. по изпълнително дело от 2015 г. са незаконосъобразни. В тази връзка съдът приема, че давността на е прекъсната, каквито са твърденията в процесното решение и същата е следвало да изтече на 28.02.2024 г. Съдът счита, че следва да се позове и на изготвената по делото ССЕ. Експертът е установил, че по отношение на постъпилата сума от търг за продажба на недвижим имот - ред 27

и ред 28 с тези суми не са погасени задължения на дружеството, а сумата е върната на спечелилия участник, поради отмяна на търга. Информация кои и какви задължения са погасени с разпределените суми вещото лице е получило при посещението при публичния изпълнител, подробно разгледани в таблица. Разпределени суми има до 26.10.2023 г. по изпълнителното дело. Освен това вещото лице е взело предвид, че давността е спряна да тече за времето на обявеното извънредно положение и 5-годишната погасителна давност следва да е започнала най-късно от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, предвид посочената в задача № 4 дата: 22.02.2024 г., за да е изтекла 5 годишна погасителна давност до 22.02.2024 г., срокът за плащане на публичните задължения трябва да е настъпил преди 01.01.2018 г. За други спирания на давността вещото лице не разполага с информация, като от публичния изпълнител е посочил, че има Постановления за налагане на обезпечителни мерки от 2015 г., 2018 г., 2022 г. и 2023 г.

Експертът е извършил проверка на база данните от Справка за задълженията към дата 07.03.2024 г. и е установил, като най-близка дата на справката до 22.02.2024 г., за включените суми, като подлежащи на разпределение от публичен изпълнител, вещото лице е установило лихви със срок за плащане до 31.12.2017 г., с изтекла 5-годишна погасителна давност, на обща стойност: 64 992,59 лв.

Общият размер на задълженията на "ИВИС-ПРОЕКТИРАНЕ И ДИЗАЙН" ООД според справка за задълженията към дата 07.03.2024 г. е: главници -18 542,56 лв. и лихви - 74 996,30 лв. или общо в размер на 93 538,86 лв.2

След приспадане на лихвите по Задача № 2 с изтекла 5-годишна погасителна давност по чл. 171, ал. 1 от ДОПК, задълженията на дружеството са определени в размер на: главници -18 542,56 лв., лихви -10 003,71 лв. или общо в размер на 28 546,27 лв.

След приспадане на лихвите по задача № 3 с изтекла абсолютна 10- годишна погасителна давност по чл. 171, ал. 2 от ДОПК, задълженията на дружеството ще бъдат в размер на: о главници -18 542,56 лв. и от лихви -> 73 909,14 лв. или общо –в размер на 92 451,70 лв.

Нищожният административен акт не обвързва съда, включително и в рамките на упражняван косвен съдебен контрол. /В този смисъл Решение № 22 от 24.09.1998 г. на КС на РБ по конст. д. № 18/98 г. и Решение № 14 от 4.11.2014 г. на КС по к. д. № 12/2014 г./

Нищожният административен акт не произвежда правни последици, той е правно нищо от гледна точка на юридическия ефект, който е бил замислен да произведе.

По разноските:

С оглед изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение. Възражението на ответника за прекомерност е основателно. В хипотезата на настоящото производство приложима е разпоредбата на чл.10,т.5 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, според която размерът на адвокатското възнаграждение е 600лв., 50 лв. за ДТ и 500 лв. депозит за вещо лице или в общ размер на 1150 лв. Толкова и следва да се присъдят, въпреки представените доказателства за заплатено по договор възнаграждение в размер на 3 852 лв.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА, по жалба на „Ивис –Проектиране и дизайн“ ООД, ЕИК:[ЕИК], ЗА НИЩОЖНО, поради некомпетентност, Решение № ПИ – 103/29.03.2024 г. на директор на ТД на НАП – С., с което е отменено Разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. № С.-035-0027322/01.03.2024 г., издадено от Д. Д., на длъжност главен публичен изпълнител в ТД на НАП, по изпълнително дело № 22150016352/2015 г.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Ивис –Проектиране и дизайн“ ООД, ЕИК:[ЕИК], сумата в размер на 1 150 лв. – разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.